

A gyarmat neve: Európa

2024 február 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Itt nem birodalom épül, hanem egy rabláncra fűzött kolóniaegyüttes

A helyzet úgy áll, hogy azok a brüsszeli tintanyalók, akiknek elvileg az Európai Unió erősítése, érdekeinek védelme lenne a feladatuk, idegenek zsoldjába szegődtek, idegenek érdekeit képviselik, s készakarva, tervszerűen gyengítik a tagállamokat, juttatják koldusbotra szlakosságát. Ez nem összeesküvés-elmélet, hanem összeesküvés-gyakorlat. Az unió padlóra küldésének tervét legkésőbb 2015-ben, a szervezett népvándoroltatás megindításakor mindenkinek észlelnie kellett volna. Ám a nyugat-európai többség akkor és azóta sem bírja összerakni a mozaikkockákat. Pedig nem szabadkémves-páholyokban, nem a Bilderberg-csoport zárt szeánszain (vagy nem csak azokon), hanem a szemük előtt tárgyalták ki a brüsszeliták, hogyan árasztják és veszejtik el Európát.

Olyan pompás zombikká nevelték az európaiakat, hogy már nem is kell titkolózni: legördögibb terveiket is közölhetik velük, úgysem lesz lázadás.

2016-ban Juncker akkori európai bizottsági elnök fölig ér mosollyal fogadta Brüsszelben Soros Györgyöt, aki nem sokkal korábban, 2015. szeptember 26-án tette közzé – a rajongói szerint nem is létező – tervét a Project Syndicate-ben arról, hogy Európának „évi egymillió menedékkérőt kell befogadnia”, az ellátásukra pedig fejenként évi 15 ezer eurót kellene fordítani az első két esztendőben. És ha szükséges (persze hogy az), akkor ehhez vegyen föl hitelt az unió. Hogy kitől, azt az olvasó fantáziájára bízom. A Soros–Juncker-bájcsevej után (de már elötte is) az Európai Unió szép módszeresen végrehajtotta azt, amit a szociopata spekuláns előírt nekik a „nem létező” tervében. „Civil” ügynökszervezetek idegenvezetésével és hajóin milliós számra hurcolták be a kontinensre a dolgozni és beilleszkedni nem óhajtó, ingyenpénzre és európai nőkre viszont annál inkább vágyó kontinensfogalókat. Az szlakosokat sok helyütt kihajították bérelt lakásaikból, hogy a náluk fontosabb jövevények oda (ingyen) beköltözhesse. A hiteleket is elkezdtek fölvenni Soros rendelkezéseinek megfelelően. A határokat védő, kerítést építő Magyarországot pedig zsarolták, fenyegették, terrorizálták, amiért a népvándorló horda útját állta.

A nyugati honpolgárok láthatólag nem óhajtottak fölbredni a „Refugees welcome!” című mákonyos üzenetből. Még akkor sem, amikor Kölnben százsámra molesztálták, erőszakolták meg őket a hálás jövevények. A terrorista merényletek nyomán sem eszméltek rá arra, hogy saját vezetőik elárulták őket, hazájukat olyanokkal árasztották el, akikkel az együttélés rövid távon is lehetetlen. Még az amerikaiak ukrainai proxyháborúja sem verte föl őket szenderegésükből. Nem érte el a többség ingerküszöbét, hogy a világhírű oknyomozó újságíró, Seymour Hersh leleplezése szerint Európa állítólagos szövetségese, a „Nagy Testvér” robbantotta föl az Északi Áramlat gázvezetékét, ami nyilvánvaló terrorista-bűncselekmény, örök haragra okot adó gáztett. A cél az volt, hogy a németek ne az olcsó orosz gázt, hanem a drága amerikai palagázt vegyék. Noha mára világossá vált, Bidenék nem szándékoznak belőle annyit szállítani, amennyit ígértek. Mert ilyen kedvük van.

Maga a vezetékrobbantás nem, ám a következmények talán már kezdik átütöni az európaiak ingerküszöbét.

Mintha mocorogna a halott. A nyugat-európaiak megélhetési költségei az egekbe szöktek. Elkezdtek fölélni megtakarításait. Az úgymond oroszellenes szankciókkal előbb lábón, majd a szennyezett, de olcsó ukrán gabona behurcolásával tüdőn lőtték az Európai Uniót.

(Orbán Viktor előre szólta, hogy így lesz, de ugyanúgy lehurrogták, mint a népvándoroltatáskor.) Miközben az itteni gazdák a szigorú előírások miatt csak drágán tudnak termelni, addig az ukránokra nem érvényesek a helyi szabályok, nekik nem szövegel bele Brüsszel, mivel és mennyit permetezhetnek – így az árversenyt toronymagasan nyerik. Négy általános elvégzése sem szükséges annak belátásához, hova vezet mindez. Ám az unió vezetői tesznek rá, hogy csödbe mennek a helyi gazdaságok. Nekik csak az a fontos, hogy a BlackRock és Hunter Biden cimborái (átvitt értelemben és szó szerint is) kaszálhassanak, az amerikaiak által bagóért fölvásárolt ukrán földekről zökkenőmentesen érkezhessen a gabonadömping. Ursula von der Leyenék újra és újra elárulják saját honpolgárait, idegen zsoldban idegeneket képviselnek.

A franciák, a németek és a hollandok után a napokban a spanyol gazdák is utcára vonultak. Most, amikor már a megélhetésük a tét, ébrednek. Jobb később, mint soha. Ráadásul nemcsak a versenyelőnybe hozott ukrán gabona veszélyezteti őket, hanem Brüsszel sötétzöld „reformjai”, ideológiai átokfutása. Például a Green Deal, a zöldmegállapodás, amelyre Von der Leyen oly büszke, sőt élete fő mérévének tekinti. Eszerint a gazdáknak folyamatosan csökkenteniük kell a növényvédőszer, a vegyszeres trágya mennyiségét, a haszonállatoknak adagolt antibiotikumot. Ami önmagában talán értelmezhető lenne, ha egyidejűleg Brüsszel nem engedné be az uniós piacra azokat, akik mindezt nem tartják be. Ám nemcsak beengedi, hanem vörös színyet terít eléjük. Az ukrán gabona útjába álló tagállamokat pedig zsarolja, a létükért küzd, elkeseredett gazdákat nácizza. Közben az üzemanyagra, különösen a dízelre kirótt adókat szakadatlanul emelik, márpedig a mezőgazdasági gépek zöme dízellel megy.

Egy holland tanulmány szerint a mezőgazdaság évszázados zöldítése évi 12 milliárd eurós értékvesztést eredményez. Sebj, majd a nekünk járó uniós pénzbej jóváírják. A zöldítés nem sokban különbözik a kommunizmus hagymázás ötleteitől: fordítsuk meg a folyók folyásirányát, irtsuk ki a verebeket, legyünk a vas és az acél országa és így tovább. Szellemi örököseik meg mőhúst és tücsöklisztet akarnak etetni velünk, s ha nem figyelünk oda, előbb-utóbb a disznóölést is betiltják.

Ahogy más levegőt vesz, Brüsszel úgy árulja el azokat, akiket képviselnie kellene. Nem az európaiakat szolgálják. Ha jobban belegondolunk: valójában nem az a legrosszabb forgatókönyv, hogy Brüsszel egy (negyedik) Európai Birodalmat épít. Létezik rosszabb annál, mint egy békés, saját érdekeit védő, de a tagállamok alapvető érdekeit és jogait figyelembe vevő, önálló hadsereggel rendelkező, független külpolitikát folytató, erősödő birodalom. (Már ameddig – szokás szerint – nem ront neki a Keletnek élettér foglалás címén.)

A legrosszabb forgatókönyv az, ami most a szemünk előtt bontakozik ki. A globalisták itt nem egy birodalmat építenek, hanem egy rablancra fűzött kolóniaegyüttest. Egy minden önállóságától megfosztott gyarmati klientúrászövetséget, amely nem önmagát fejleszti és erősíti, hanem az itteni embereket védi és szolgálja.

Létének egyedüli célja: kiszolgáltatni a tengerentúli gazdit.

A madzag túlvégén a Nulandok, Bidenek, Sorosok integetnek, mint anno május elsején Kádárék a tribünről.

A nemzeti mozgalmak földindulásszerű győzelmére lenne szükség az európai parlamenti választáson, hogy botot dugjunk a globalisták köllő közé.

Pilhal Tamás - www.magyar nemzet.hu

Ajánló